

[Arnth Jensen.]

ærede Undervisningsminister: Hvad er egentlig Meningen med de Oplysninger, som af Finansministeren er givet Finansudvalget om, hvad Skoleloven vil koste. Jeg maa antage, at de Oplysninger stammer fra Undervisningsministeriet. Af disse Oplysninger vil Undervisningsministeren se, at Finansministeren for Finansaaret 1938—39 har opgivet, at Loven om Folkeskolen formentlig vil koste 1 200 000 Kr. — og for Kommunerne 1 200 000 Kr. Men naar nu Statens Tilskud er beregnet til de i det foreliggende Lovforslag nævnte 900 000 Kr. — hvad er da de 300 000 Kr.? Er det ikke den Femtedel, som Staten skal betale til Lærerlønningerne? Ellers forstaar jeg ikke, hvordan de Tal er blevet opgivet over for Finansudvalget. Jeg kan ikke tro, at den højtærede Finansminister tager et saadant Tal ganske grebet ud af Luften uden at forhandle med den højtærede Undervisningsminister.

Med Hensyn til de private Skoler sagde det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at der altid var vist Villighed fra den Side til at støtte disse Skoler, men samtidig tilføjede han, at det Forslag, som Venstre nu har stillet om en forøget Støtte til dem, vilde han haabe blev stemt ned. Den højtærede Undervisningsminister udtalte ogsaa sin Sympati over for de private Skoler og gav en stor Udredning af, hvordan Princippet var for Fordelingen af Statstilskuddet til dem. Jeg vil sige haade til det ærede Medlem og den højtærede Undervisningsminister, at det er rart med Sympati, men jeg tror, at de private Skoler vil sige, at de vilde ønske, de havde noget mere end Sympati, at de i hvert Fald havde noget at have den i.

Jeg maa sige, at det gør mig ondt, at den højtærede Undervisningsminister, som jeg ved er en Tilhænger af denne Skoleform, i Dag aabenlyst maa staa her og sige, at han mener ikke, det er muligt at gennemføre yderligere Tilskud til den private Skole. Hvorfor mener den højtærede Undervisningsminister ikke, det er muligt? Vi fra vor Side skal gerne tiltræde et saadant Forslag. Jeg tror, jeg kan sige, det samme gælder Det konservative Folkeparti, og jeg vil antage, det ogsaa gælder Retsforbundet og maaske ogsaa Det frie Folkeparti. Hvem er det, der hindrer den højtærede Undervisnings-

minister i virkelig at følge sit Hjertes Stemme der? Hvorfor anser han det for umuligt? Jeg kan jo ikke tænke mig, at den højtærede Undervisningsminister ikke er klar over, at med Vedtagelsen af dette Lovforslag om Folkeskolen forværrer man de private Skolers økonomiske Stilling. (A. M. Hansen: Hvorfor?). Hvorfor? Fordi der, for at disse Skoler kan staa Maal med Folkeskolen, som der kræves de skal, nu bliver krævet flere Fag og ogsaa større Timetal af dem — det maa det ærede Medlem vide — og derved bliver der større Udgifter for dem.

Den højtærede Minister stillede det Spørgsmaal til mig og mit Parti: Hvor er den lokale Myndighed mindre i Ministerens Forslag end i Venstres Forslag, og hvor gives der ikke samme Rummelighed i Ministerens Forslag som i Venstres? Jeg begriber ikke, at den højtærede Minister kan stille det Spørgsmaal, for den højtærede Minister ved, at der i saa godt som alle Paragraffer i Ministerens Forslag gives mindre Myndighed til de lokale Skolekredse end i Venstres Forslag og i saa godt som alle Paragraffer er mindre Rummelighed til selv at ordne den stedlige Skole, end der er i Venstres. (Undervisningsministeren [Jørgen Jørgensen]: Hvor?). F. Eks. i § 2, højtærede Minister, det er en af dem, hvor det udtrykkelig paalægges fra oven, at den Skoleform, der skal være i Byerne, skal være ens. Vi kan tage Antallet af lovfæstede Fag, vi kan tage det lovfæstede Timetal, vi kan tage Bestemmelsen om Lærerkræfterne, vi kan tage de almindelige Bestemmelser. Hvis man vil læse de to Forslag igennem og sammenligne dem, maa enhver, som ikke ser med fuldstændig farvede Brillen, kunne se, at denne Forskel er til Stede.

Den højtærede Minister siger, at det private Selvstyre begrænses stærkt, hvis vi opretholder Kravet om 6 000 Timer til de Fag, der er nu. Han mener bl. a., at vi slaar den vestjyske Skoleordning ihjel. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at det er dog vist ogsaa en ret haartrukken Fortolkning.

Baade Ministeren og Ordføreren for Flertalspartierne hævder, at de tror ganske bestemt, at de med dette Lovforslag har den største Del af Befolkningen bag sig, og dermed mener de Herrer vel ogsaa, at den